

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

Ook deze week in *Mijn weekblad* een bijdrage aan een actuele discussie.

Mijn kleinzoon en mijn achterkleinzoon

Zo vaders zo zonen

Er is in de media nogal veel ophef ontstaan over het doodschoppen van een grensrechter door een paar tieners. Zo kort na de facebook-moord (meisje geeft opdracht haar vriendin te vermoorden) hoor je steeds vaker betogen dat zulke daders als volwassenen terecht moeten worden. Anders blijven de straffen te mild. Wilders was er als de kippen bij om erop te wijzen dat het altijd allochtonen betreft. Hij zou beter moeten weten sinds na de moord op Marianne Vaatstra jarenlang naar asielzoekers als mogelijke daders werd gewezen, terwijl uiteindelijk een Friese boer als verdachte werd gearresteerd. De vraag is eigenlijk: zijn dit allemaal toevallige incidenten of zit er toch een zorgelijke tendens onder en achter? Ik meen dat zoiets het geval is. Van belang lijken mij twee factoren. De eerste betreft de voorbeeldfunctie

van de ouders. Je hebt niet zoveel kennis van pedagogie en psychologie nodig om te weten dat kinderen leren leven door goed te kijken naar de volwassenen om hen heen. Hun spelen is leren. Dat is al zo bij de stoeiende welpen die het gedrag van jagende leeuwen nadoen. Het begint met leren lopen, een imitatie van het gedrag van de ouderen om hen heen. Daarna wordt alles ingegeven door de wens: "Dat wil ik ook". Om dat fenomeen te illustreren plaats ik er maar een familiefoto bij.

Van die eeuwige voorbeeldfunctie zijn de meeste ouders zich nauwelijks bewust. Als een vader zijn zoon met harde hand tot gehoorzaamheid dwingt, moet hij beseffen dat ook dat gedrag een voorbeeldfunctie heeft. Kindermishandeling is erfelijk. Helaas vallen vaders in toenemende mate van hun voetstuk. Hoezo voorbeeld? Ze hebben saaie banen of geen werk. Ze weten niks van moderne Ipads, iPhones of hoe die dingen ook mogen heten. Ze leven in een andere wereld. Het ergste is dat ze soms losgeslagen van hun thuisbasis wegwijnen in een hoofdstedelijke bovenwoning. Dus komen andere figuren naar voren om als voorbeeld te dienen. Dat zijn vaak de helden van gewelddadige Tv-series of van intensief gespeelde games. Daarbij komt dat op straat andere wetten en regels gelden. Om erbij te horen, moet je meedoen.

Ooit deelden wij met elkaar het begrip 'beschaving', vastgelegd in wetten, regels en gewoonten. Het was deel van je erfgoed. Je kreeg het mee van huis en je gaf het door aan je kinderen. Het was natuurlijk ook een keurslijf. In moderne tijden wordt steeds meer gepleit voor eigen inzicht en verantwoordelijkheid. Maar zonder goede voorbeelden is dat niet altijd een verbetering. Men laat tegenwoordig in de media voortdurend BN-ers opdraven om voor een goed doel te pleiten. Een goed voorbeeld zijn zou al veel helpen.

Geluk loopt op twee benen,
het ene is dat je 't hebt.
het tweede dat je 't ook beseft.